

Susreti studenata novinarstva iz Beograda i Sarajeva

SEBILJ ČESME NISU PRESUŠILE

Ana Novaković, studentkinja FPN Beograd i Mirza Sadiković, student FPN
Sarajevo

Između sarajevskih ćevabdžinica, aščinica i dućana, u samom srcu Baščaršije i beogradskih boemskih kafana na dnu Skadarlije, nalaze se dvije česme sa istim imenom. Beogradska Sebilj česma je replika sarajevske, poklon grada Sarajeva gradu Beogradu. Ona je direktna spona i kulturološka veza dva grada, a da veliki broj Beograđana i Sarajlija za to i ne zna.

- Mnogo puta sam prolazio pored Sebilj česme na dnu Skadarske u Beogradu, a da nisam znao da je to poklon grada Sarajeva, sve dok nisam došao u posetu Sarajevu i prošetao Baščaršijom - potvrđuje Nemanja Milutinović, student novinarstva na Univerzitetu u Beogradu.

Vode teku i teći će

Sebilj ili Sebil je arapska riječ u značenju «put», ali kao izraz označava dobrotvornu, vrlo staru instituciju, fontanu posebnog oblika na trgovima. Važnije je shvatiti kulturološki značaj njenog postojanja, koji se ogleda u zbližavanju ljudi kroz komunikaciju, nego njenu osnovnu namjenu da se žedni napiju vode.

- Sebilj je jedna mala simbolika, meni i beznačajna, jer česme teku, tekle su i još će teći, ali pitanje je kvaliteta te vode - kaže profesor Fakulteta političkih nauka Univerziteta u Sarajevu Hidajet Repovac.

- Nije svaka česma bogatsvo, neke teku vrlo mutno. Sa njih se vode nikada nećete napiti. Ali ima česama u Beogradu i Novom Sadu, ima i kafana u kojima uvijek rado sjedim sa dragim prijateljima. Ni Beograd ni Sarajevo nisu više što su nekad bili, ali ne kao gradovi po sebi, već zato što ljudi nisu isti, već imaju drugačiji način razmišljanja

i druge motive. Ipak, ako ima bistre vode u Sebilju napijte se. Napijte se prave vode i sa pravim ljudima - poručuje profesor Repovac.

Iako su u bliskoj prošlosti veze Beograda i Sarajeva bile srušene, sada dolazi novo vrijeme, obnavljaju se stare i grade nove spona. Profesor Repovac sadašnju i buduću saradnju mladih iz dva grada vidi kroz otvaranje kulturnih puteva.

- Kultura je suština. Treba je vratiti ljudima koji znaju da kultura ne može biti lokalna, ne može biti kantonalna, niti opštinska. Ona je univerzalna ili je nema - zaključuje Repovac.

Mladalačka inicijativa

Nečekajući da državne institucije naprave prve korake u uspostavljanju saradnje i zbližavanju mladih ljudi iz susjednih država, napornim radom, trudom i voljom uz pomoć kvalifikovanog kadra i volontera u Beogradu je 2003. godine osnovana Inicijativa mladih za ljudska prava. Sarajevska Inicijativa počela je sa radom četiri godine kasnije. Ova organizacija, koja je svoje programe i projekte proširila i u druge zemlje regiona, ima za cilj suočavanje s prošlošću, pomirenje mladih ljudi ostvarivanjem novih i obnavljanjem starih veza na području cijelog regiona. «Dani Sarajeva u Beogradu», koji su minulog proljeća održani po šesti put, projekat su kooperacije Inicijative mladih iz Beograda i Sarajeva.

-U Beogradu se predstavlja cjelokupna kultura Sarajeva, od muzike, filma, pozorišta i svega što povezuje mlade na jedan fini kulturološki način. Iz godine u godinu sve je više posjetilaca ove manifestacije- navodi Melisa Karadža iz sarajevske Inicijative mladih za ljudska prava. Melisa napominje da postoji inicijativa da se organizuju «Dani Beograda u Sarajevu», a već postoje i druge, brojne aktivnosti.

- Iz godine u godinu sve je veći broj aktivista sarajevske Inicijative koji žele da volontiraju u Beogradu i najveći problem je kako od njih trideset izabrati deset najboljih- kaže Melisa.

Kultura ostaje i kada sve umre

Profesor Akademije likovnih umjetnosti Univerziteta u Sarajevu Besim Spahić smatra da su kulturološke veze svih bivših jugoslovenskih zemalja neraskidive.

- Iste pisce imamo, jer pisac je od onog naroda na čijem jeziku piše i koji taj narod razumije. Veliki Ivo Andrić veže Travnik i Beograd, Meša Selimović i Momo Kapor takođe vežu dvije zemlje. Muzika je oduvijek bila i biće spona među narodima, pa su tako veza ovih prostora svi članovi Yu grupe koji su rođeni u Tuzli, a danas žive u Beogradu, te vrsni glazbenik Asim Sarvan, Zdravko Čolić i mnogi drugi - podsjeća profesor Spahić.

Prema njegovim riječima mladi ljudi bi trebalo da se zbliže, a predrasude jedino mogu razbiti ako dođu jedni kod drugih i budu lijepo primljeni. Spahić se sjeća i vremena kada je sa svojim vršnjacima u osnovnoj školi bio primljen na deset dana u jednu porodicu u Beogradu, a onda su ta djeca dolazila u Sarajevo. To je bila prilika da se potpuno promijeni postojeća, unaprijed ucrtana slika i pobijede stereotipi. Prema njegovim riječima, saradnju je lako ostvariti. Potrebna je samo dobra volja i organizacija.

- Vrijediš onoliko koliko si vidio i putovao. Kultura je ono što ostaje kad sve umre i jedino je kultura spona- kaže profesor Spahić.

Beograd i Sarajevo povezani su neraskidivim kulturnim vezama koje su se vremenom produbljuvale kroz razne kulturne tekovine. Na mladima ostaje da pravo poimanje ovih prostora i saradnje zemalja iz regiona grade sami i na sopstvenom iskustvu, a ne na iskustvima svojih roditelja i okoline, koja ponekad mogu biti bolna i teška.